

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

העותרת:

תנועת רגבים, ע.ר. 580460319

באמצעות עו"ד בועז ארזי

ת.ד. 44439 ירושלים, מיקוד 9144302

טל: 02-6560303, פקס: 02-6560363

נגד:

המשיבים:

1. שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
3. מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט
4. ראש המינהל האזרחי, תא"ל הישאם אברהים
5. הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי ביהודה ושומרון, מר יוסי סגל
6. משטרת ישראל, מחוז ש"י
7. המשיבים 1-6 באמצעות מחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה פלונים, המחזיקים

עתירה למתן צו על תנאי

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-6 לנמק:

מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם אכיפת חוקי השמירה על אדמות ונכסי המדינה וחוקי התכנון והבניה, באמצעות הוצאת צווי פינוי, הפסקת עבודה, הריסה ואיסור שימוש (לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה וכן לפי חוק התכנון והבניה הירדניים והצווים הרלוונטיים) – תוך זמן קצר, קצוב ומוגבל,

והכל - כנגד ביצוע עבודות בניה, פריצת צירים ופיתוח תשתיות להקמת מאחז בלתי חוקי:

- בסמוך למכשול הביטחון של קו התפר,

תוך פלישה נרחבת:

- לאדמות מדינה,
- בשטח השיפוט של המועצה אזורית שומרון,
- המוקצות ליישוב חניננית בצפון השומרון ונמצאות ממזרח ליישוב,
- בשטח של כ-46 דונם,
- המיועד להיות חלק מאזור התעשייה המתכונן במקום, בהתאם לתכנית בתוקף,

(להלן: "הפלישה והעבודות הבלתי חוקיות").

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 6 לנמק מדוע לא תפתח ללא דיחוי בחקירה פלילית של החשד לביצוע עבירות פליליות נרחבות במסגרת ביצוע הפלישה והעבודות הבלתי חוקיות.

ולאחר שמיעת טיעוני המשיבים, ככל שיחפצו בכך, להורות על צו מוחלט כאמור.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להעביר לידי העותרת את פרטי הפולשים ועברייני הבניה, בוני ו/או מחזיקי המאחז הבלתי חוקי ומבצעי העבודות הבלתי חוקיות.

נימוקי העתירה

מבוא

עניינה של עתירה זו, במאחז בלתי חוקי ובו עשרות מבנים אשר נבנה בסמוך למכשול הביטחון של קו התפר תוך פלישה לאדמות מדינה (רשומות בטאבו) בשטח המצוי בתחום השיפוט של המועצה האזורית שומרון, המוקצה ליישוב חניננית והמיועד לאזור תעשייה (בתחום תכנית אשר אושרה כבר בשנת 2006) תוך גזל אדמות הציבור וצפצוף מתמשך על החוק ורשויות האכיפה ותוך יצירת סיכון בטחוני בסמוך למכשול קו התפר.

המשיבים 1-6 מאפשרים, במחדל אכיפה חמור, את הפלישה הנרחבת לאדמות הציבור ואת התפתחותו של המאחז – ללא נקיטת הליכי אכיפה אפקטיביים ומתוך העלמת עין מחובתם לאכוף את הדין ולשמור על הסדר הציבורי וביטחון תושבי האזור.

להלן תצלום של המאחז – ממנו ניתן ללמוד על גודלו ועל החומרה היתירה של האירוע:

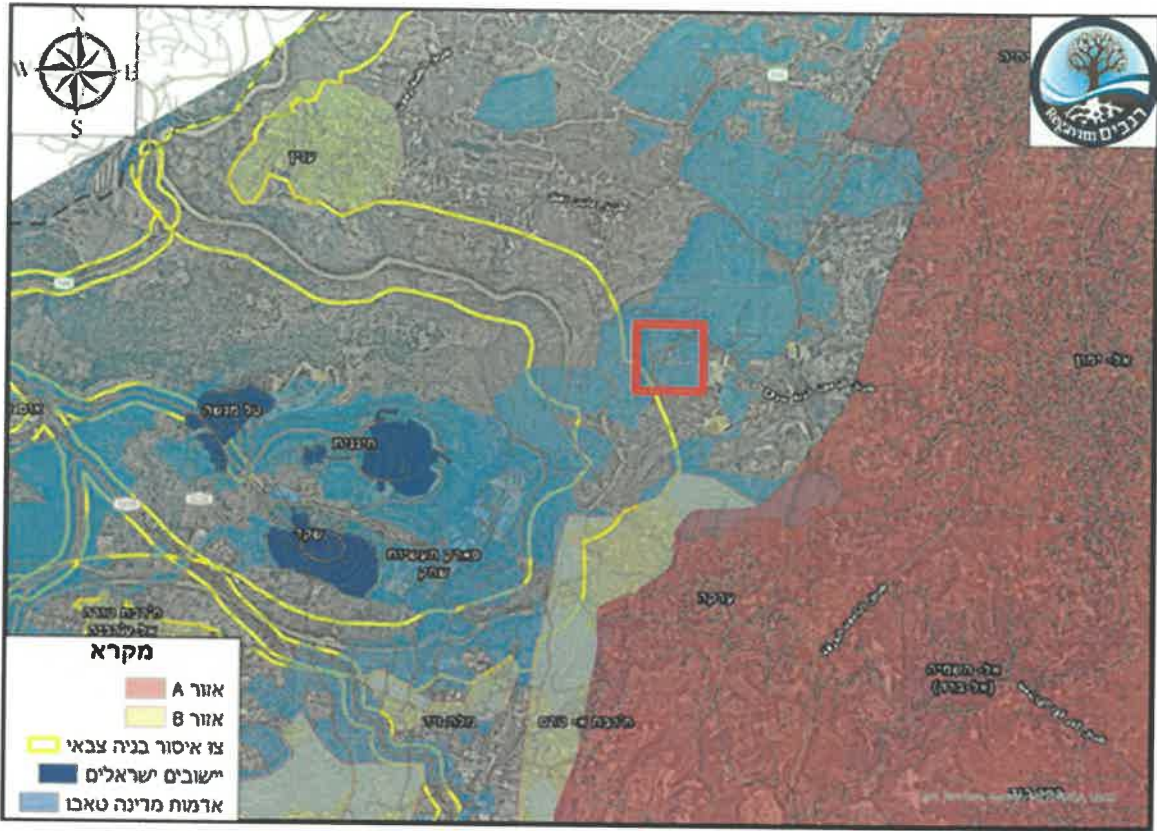
הצדדים לעתירה

1. **העותרת** הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפולן בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.
2. **משיבים מס' 1 ו-2** הינם השרים במשרד הביטחון של מדינת ישראל, אשר מתוקף סמכויותיהם מופקדים, בין השאר, על פעולות וגופים שונים במינהל האזרחי ביו"ש, ובכלל זה אכיפת דיני השמירה על אדמות המדינה ביהודה ושומרון וכל דין אחר הקשור בכך.
3. **משיב מס' 3** הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.
4. **משיב מס' 4** הוא ראש המנהל האזרחי, אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי השמירה על המקרקעין וחוקי התכנון והבניה.
5. **משיב מס' 5** הוא הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי ביהודה ושומרון, אשר מכוח הצו בדבר מינויים וסמכויות לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה (יהודה ושומרון)(מס' 1006), התשמ"ב-1982 (להלן: "צו 1006") בידו הסמכות לנהל את הרכוש הממשלתי, לרבות הוצאת צווים וביצוע פעולות אכיפה בהתאם לחוקי השמירה על הרכוש הממשלתי ביהודה ושומרון.
6. **משיבה מס' 6** היא משטרת ישראל, אשר הינה בעלת הסמכות והחובה להורות על פתיחה בחקירה בחשד לביצוע עבירות פליליות, כחלק מביצוע העבודות הבלתי חוקיות.
7. **העותרת** עשתה כל אשר לאל ידה על מנת לאתר את פרטי הפולשים למקרקעין ובכלל זה ביקרה באתר מושא העתירה ופנתה למשיבים בעניין אולם לא עלה בידה לקבל את פרטי הפולשים.

8. העותרת תציין כי עם הגשת העתירה תפעל למסירת העתירה במקרקעין בהם בוצעה הפלישה ובכך לאפשר לאותם מחזיקים עלומים להצטרף כצדדים להליך זה.

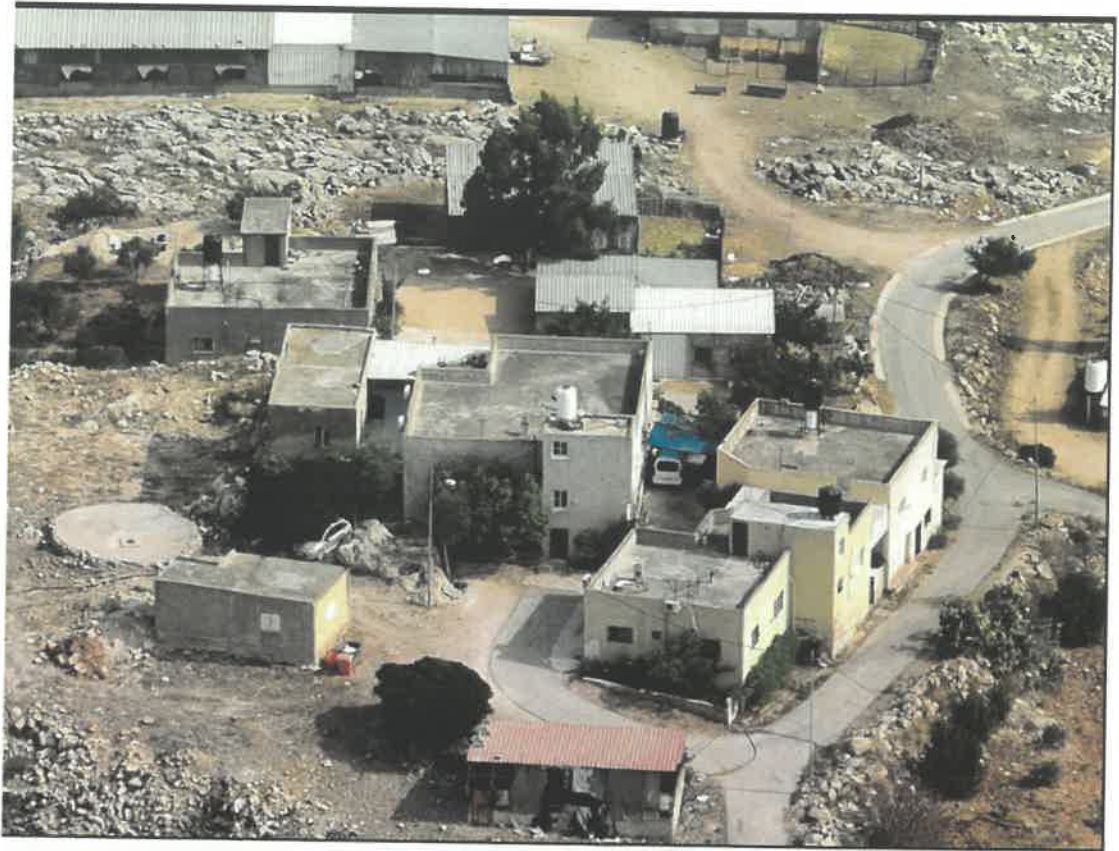
הפרק העובדתי ומיצוי ההליכים

9. באזור צפון השומרון, ממזרח ליישוב חנינית סביב נ.צ.: 218719/710381, הוקם במהלך השנים האחרונות מאחז בלתי חוקי על שטח של כ-46 דונם, תוך בניית מספר רב של מבנים ללא היתרים, פריצת דרכים ותשתיות ובניגוד לכל דין (להלן: "המאחז הבלתי חוקי").
10. המאחז על אדמות מדינה - רוב המאחז בנוי על חלקות 10 ו-8 בגוש 30 מאדמות הכפר אל יאמון – חלקות אשר הבעלות בהן הינה בידי המשיב 5 מתוקף היותן בבעלות המדינה. ויודגש – מדובר במרחב "מוסדר" בו הרישום של הבעלויות הינו רישום חלוט.
- **הנתונים בדבר מעמד הקרקע, מתוך מערכת ה-GIS של המנהל האזרחי, מצ"ב לעתירה זו כנספח א'**
11. המאחז בתחום השיפוט של המועצה האזורית שומרון – בהתאם לנתוני מערכת המידע הגאוגרפי של המינהל האזרחי (ראו נספח א' הנ"ל).
12. המאחז נמצא על גבי מקרקעין המוקצים ליישוב חנינית – בהתאם לנתוני מערכת המידע הגאוגרפי של המינהל האזרחי (ראו נספח א' הנ"ל).
13. המאחז – נמצא בתחום התכנית המאושרת של אזור התעשייה שח"ק - הייעוד התכנוני של המרחב הוא "תעשייה, תעסוקה ושירותים" וזאת מתוקף הוראותיה של תכנית מס' 199/2 אשר ניתן לה תוקף בשנת 2004. יצויין כי יוזמי התכנית ומגישיה לרשויות התכנון הינם מדינת ישראל – החטיבה להתיישבות, באמצעות משרד התעשייה והמסחר יחד עם הוועדה המיוחדת לתכנון ובניה שומרון.
- **דף הפתיח של התכנית, יחד עם פירוט המקרקעין הכלולים בתכנית, מצורפים לעתירה זו כנספח ב'.**
14. המאחז הבלתי חוקי הוקם במרחק של כ-300 מטר בלבד ממרחב מכשול הביטחון של קו התפר כך שהוא מהווה גם סיכון ביטחוני.
15. להלן תצ"א מרחבית, תצ"א ממוקדת של המאחז וכן תמונות שצולמו במקום:

מיצוי ההליכים :

16. ביום 2.9.2025 פנתה העותרת למשיבים בדרישה לנקיטת הליכי פיקוח ואכיפה כנגד העבודות הבלתי חוקיות, בהתאם למסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית" של המשיבים, וכן לנקיטת הליכים פליליים כנגד העבריינים.
17. בנוסף דרשה העותרת לקבל לידה את פרטי הפולשים לשם צירופם להליך משפטי, ככל שיידרש.
- **העתק פניית העותרת מיום 2.9.2025 מצ"ב לעתירה זו כנספח ג'**
18. נוכח היעדר המענה והמשך העבודות הבלתי חוקיות, פנתה העותרת למשיבים במכתב קדם עתירה ביום 2.11.2025, בו הודיעה על כוונתה לפנות לאפיק משפטי.
- **מצ"ב לעתירה זו כנספח ד'.**
19. משפניית העותרת מיום 2.11.2025 לא נענתה, כפי שלא נענתה פנייתה הקודמת – לא נותרה בידי העותרת ברירה כי אם לפנות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו.

הפרק המשפטי

הפרק המשפטי

20. כאמור, דרישתה הבסיסית של העותרת היא שימוש בסמכויות המוקנות למשיבים מכוח חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה, מס' 14 לשנת 1961 (להלן: "חוק השמירה") בהתאם

לצו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה ושומרון) (מס' 59) תשכ"ז-1967 (להלן: "הצו בדבר רכוש ממשלתי") וכן מכוח חוק תכנון ערים כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 (להלן: "חוק התכנון והבניה").

האינטרס הציבורי בשמירה על אדמות המדינה

21. בחודש אוגוסט 2012 פורסם דוח "הצוות להתמודדות עם פלישות למקרקעי ציבור", להלן מספר ציטוטים מדוח זה¹, העוסקים באינטרס הציבורי שבשמירה על מקרקעי הציבור:

"12. מקרקעי ציבור - מקרקעי ישראל ומקרקעי הרשויות המקומיות - הינם משאב ציבורי ייחודי שקשה להפריז בחשיבותו.

עמד על כך השופט אור בעניין "שיח חדש"²:

"המקרקעין הם נכס יחיד במינו מבין נכסיה של המדינה. קשה להפריז בחשיבותם לחברה ולמדינה. אם האומה ומפעלה התרבותי הם ה"נשמה" של העם, הרי שמקרקעיה הם ה"גוף" שלו על בסיס הקרקע מנהלים הפרט והחברה את כל מעגל חייהם... על-כן המקרקעין הם משאב חיוני מאין כמותו ובעל ערך רב. יש להם חשיבות גדולה במיוחד במדינה כמו ישראל, אשר גבולותיה צרים, צפיפות האוכלוסיה בה גדולה ובהיותה ארץ קולטת עולים. אי אפשר לייצר קרקע, ועל-כן על מדינה לכלכל צעדיה בהתחשב במצאי המקרקעין שבידה, אך ניתן להתאים את ייעודיהם של המקרקעין לצרכים המשתנים ולהגדיל ולהקטין את זמינותם לצרכים שונים...."³

ר' לעניין זה גם דברי השופט רובינשטיין במאמרו "קרקעות המדינה: משפט, צדק ומינהל תקין"⁴:

"סוגיית קרקעות המדינה מייחדת מקום לעצמה במשפט הציבורי.. המדובר במשאב לאומי שאי אפשר לייצרו והוא מוגבל בכמותו. במדינה קטנה יחסית, זהו משאב המצוי בחסר מתמיד.. ומשמעותו הכלכלית והחברתית רבה ביותר. חובתנו לראות סוגיה זו במבט רחב שאינו מצטמצם לכאן ולעכשיו, המעוגן בצרכי המדינה והחברה על יחידיהן כיום ולדורות יבואו..

"הצורך בשמירה על קרקעות המדינה חיוני בכל מדינה, ובפרט בנתונים המייחדים את מדינת ישראל. לגורמים רבים עניין להפיק הכנסות מן השימוש בקרקע לתועלתם, ועל המדינה להשכיל ולשמור על המקרקעין,

1 הדוח במלואו מפורסם באתר הממשלתי בכתובת:
<https://foi.gov.il/sites/default/files/%D7%93%D7%95%D7%97%20%D7%A6%D7%95%D7%95%D7%AA%20%D7%94%D7%AA%D7%9E%D7%95%D7%93%D7%93%D7%95%D7%AA%20%D7%A2%D7%9D%20%D7%A4%D7%9C%D7%99%D7%A9%D7%95%D7%AA.doc>

2 בג"ץ 244/00 עמותת שיח חדש למען השיח הדמוקרטי - נ' שר התשתיות הלאומיות, תק-על 2001 (4), 630 (2002) (להלן: "עניין שיח חדש")

3 שם, בפס' 36 לפסק דינו של השופט אור
4 אליקים רובינשטיין, "קרקעות המדינה": משפט צדק ומנהל תקין, קרקע 60, 9 (2005) (להלן: "מאמרו של רובינשטיין")

לנהלם בצורה נכונה, ותוך שמירה על עקרונות יסוד של שוויון, הגינות וסבירות. 5".

..

14. פלישה למקרקעי ציבור הינה נטילה ללא רשות של המשאב הציבורי, ע"י קביעת עובדות בשטח על חשבון כלל הציבור. הפלישה למקרקעי ציבור כרוכה בחלק לא מבוטל של המקרים גם בבניה ובשימושים בלתי חוקיים על הקרקע, ללא היתר, ובמקרים רבים גם שלא בהתאם לתכנית בתוקף.

15. השתלטות כוחנית על הקרקע הציבורית פוגעת פגיעה קשה במשאב הקרקעי של הציבור, שנועד לתועלת הציבור כולו"

22. מהאמור לעיל ברור כי קיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה לשמירה על אדמות המדינה (על אחת כמה וכמה כאשר היא באה עם בניה בלתי חוקית בהיקף המובא בעתירה זו)

חובת המשיבים לשמור על אדמות מדינה

23. המשיבים, כאמור במבוא לעתירה זו – הם הממונים על אכיפת הדין בשטחי C במרחב יהודה ושומרון.

24. עפ"י הוראות הצו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה ושומרון) (מס' 59) תשכ"ז-1967 – כל הרכוש הממשלתי, לרבות אדמות המדינה במרחב יהודה ושומרון – הוקנו למשיב 5.

25. עפ"י הוראות סעיף 8 לחוק השמירה הירדני, יחד עם הצו בדבר מינויים וסמכויות לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה (יהודה והשומרון) (מס' 1006), התשמ"ב-1982, האחריות על השמירה על אדמות המדינה ביו"ש מוטלת על המשיב 5:

פקידי משרד הקרקעות והמדידות שעליהם מוטלת השמירה על אדמות ונכסי המדינה יעקבו אחרי כל התנפלות ויערכו זכרון דברים בענין המתנפלים ויפקידו את זכרון דברים זה אצל מנהל הקרקעות והמדידות.

26. כפי שצויין לעיל – המקרקעין עליהם בוצעו העבודות, מושא עתירה זו – הם אדמות מדינה ללא עוררין וברור כי פינוי הפלישה המתוארת הינו באחריות המשיבים.

27. יצוין כי על פי מסמך סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית שנשלח לעותרת על ידי המשיבים ביום 22.10.2020 - האכיפה כלפי פלישות לאדמות מדינה כבעתירה זו, מצויה ברשימת המקרים שבראש סדרי העדיפות.

• מסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית" מצ"ב לעתירה זו כנספח ה'.

28. לא למותר לציין כי פלישה לאדמות המדינה הינה עבירה פלילית, כפי שקובע סעיף 5 לחוק השמירה:

הטלת עונש מאסר לתקופה של שבוע לפחות ושלא תעלה על חודש, או קנס בסך חמישה דינרים לפחות ושלא יעלה על חמישים דינרים, או שני העונשים על כל מתנפל על אדמות המדינה ונכסיה.

סילוק שליטת המתנפל מיד עם הגשת התביעה נגדו בלי להתחשב בטיעונו לאחזקה.

סילוק כל מה שהקים המתנפל בקרקעות ונכסי המדינה והחזרת המצב לקדמותו לפני התנפלות וזאת על חשבון המתנפל. כך הוצאות ששולמו מכספי המדינה יגבו בחזרה מהמתנפל בהתאם לחוק גביית הכספים האמיריים (הממשלתיים).

29. נוכח המקובץ לעיל, ומתוך העובדות המובאות ברישא לעתירה זו – הרי שלפנינו פלישה מובהקת לאדמות מדינה – המצריכה התערבות מנהלית ונקיטת הפעולות הנדרשות לשם סילוק הפולשים והבאתם לדין.

האינטרס הציבורי בשמירה על דיני התכנון והבניה

30. למען הסדר הטוב יצויין כי הסעדים מכוח דיני התכנון והבניה בעתירה זו הינם סעדים משניים לסעדים מכוח דיני השמירה על אדמות המדינה.

31. דומה כי החובה והצורך באכיפת דיני התכנון והבניה הן מושכלות יסוד שאין צורך להרחיב בדבר חשיבותן. חומרתן היתרה של עבירות הבניה מתבטאת בכך שהן מופנות ומתריסות כנגד שלטון החוק. עמד על כך כב' השופט חשין ברע"פ 5584/03 פינטו נ' עיריית חיפה, פ"ד נט(3), 577, בעמ' 587, בצטטו את דברי כב' השופט שמגר שנאמרו בעניין דומה:

"בנייה שלא כדין היא לא רק תופעה, החותרת תחת התכנון הנאות של הבנייה, אלא השלכותיה מרחיקות לכת יותר: היא בין התופעות הבולטות, הפוגעות בהשלטת החוק. מי שעושה דין לעצמו פוגע באופן הגלוי והברור בהשלטת החוק".

32. למרות החשיבות הברורה של אכיפת דינים אלו, רשויות אכיפת החוק אינן מצליחות לטפל בתופעה זו, אשר, כידוע, הפכה למכת מדינה, הן בתחומי מדינת ישראל וביתר שאת ביהודה ושומרון:

"לצערנו, הפכו עבירות נגד חוקי התכנון והבניה לחזון נפרץ, ורבים גם טובים איש הישר בעיניו יבנה. זוהי פגיעה חמורה וקשה בשלטון החוק, המזולזל לעין השמש, ואין איש שם אל לב לאזהרות הגורמים המוסמכים ולפסקי הדין של בתי המשפט" (ע"פ 9178/85 הועדה המקומית לתכנון ולבניה גליל מזרחי נ' אבו נימר, פ"ד מא(4) 29, 31 - המשנה לנשיא אלון; וראו גם רע"פ 4357/01 סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "אונו", פ"ד נו(3) 49, 59; רע"פ 11920/04 נאיף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]; בג"צ 5493/08 חטיב נ' ועדת המשנה לפיקוח על הבניה [פורסם בנבו], פסקה ו').

חובת המשיבים לאכיפת דיני התכנון והבניה

33. חובת המשיבים לאכוף את דיני התכנון והבניה באזור יו"ש ואו כל דין אחר איננה שנויה במחלוקת, שכן המשיבים הם הריבון בשטח ובאחריותם המלאה לאכוף את החוק באזור.
34. סעיף 138(א) לחוק תכנון ערים כפרים ובניינים מטיל על רשויות האכיפה את האחריות לפיקוח ואכיפה של דיני התכנון והבניה, כדלקמן:
- אם יתברר לוועדה המקומית או לוועדת התכנון המחוזית כי הפתוח של קרקע או הבניה של בנין נעשים ללא רשיון או בנגוד לקבוע ברשיון או בנגוד לתקנות והצווים וההוראות שהם בעלי תוקף או בנגוד לתכנית מאושרת כלשהי לתכנון ואו לפתוח, תוציא הוועדה הנוגעת בדבר, או היו"ר שלה או כל פקיד מוסמך לפעול בשמה, התראה לבצוע נגד הבעלים והמחזיק והקבלן ומנהל העבודה;
35. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על חובתן של הרשויות למלא את חובתן החוקית:
- "ועדיין לא דיברנו - ויכולנו להוסיף ולדבר ארוכות - על המכה האנושה שמחזלי-אכיפה עלולים להביא על עצם קיומו של שלטון החוק. חוק שהרשויות אינן עושות לאכיפתו כהלכתו, יפה היה לו שלא נחקק משנחקק. חוק שאינו נאכף מוטב לו שלא ייחקק, משיחקק ולא ייאכף. חוקים לא נועדו לצדיקים גמורים. ומי שאינו צדיק גמור, אל נביאנו לידי ניסיון שמא יחטא. חוק המבזזה בשער בת-רבים יביא לרפיון גם מעבר לתחומיו, ובית-המשפט לא ישלים עם תופעה זו" (בג"צ 53/96 תשלובת ח. אלוני בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר נב (2) 1, עמוד 12-13).
36. כפי שיפורט להלן, תופעת ההשתלטות על אדמות מדינה ותופעת הבניה הבלתי חוקית במרחב יהודה ושומרון – כבר גרמו לנזק עצום לאינטרסים של מדינת ישראל במרחב. היעדר המשילות ותופעת אי אכיפת החוק גורמים לזלזול בחוק ולכך שאוכלוסיות שלמות כלל אינן רואות בחוק כהוראה מחייבת. די אם נזכיר שבמרחב שטחי C ביהודה ושומרון נבנו במהלך השנים כ- 100,000 מבנים לא חוקיים – בכדי להבין כי לפנינו מצב של אבדן שליטה המחייב חזרה מהירה לאכיפה ראויה ומלאה של החוק, ובפרט חוקי השמירה על אדמות המדינה ודיני התכנון והבניה.
37. עוד נציין כי החוק מטיל אחריות פלילית על עברייני הבניה, כדלקמן.
38. בשנת 2007, נוכח ריבוי עבירות הבניה הבלתי חוקית במרחב – מצא הריבון להוסיף לחוק התכנון והבניה הירדני סמכויות של ענישה פלילית – שלא היו קיימות במקור. סמכויות אלו נועדו לצמצם את תופעת הבניה הבלתי חוקית במרחב באמצעות הטלת אחריות פלילית וענישה וזאת בכדי להרתיע את עברייני הבניה.
39. בהתאם לאמור, ביום 25.1.2007 פורסם, חוקק צו מס' 1585 – "צו בדבר תכנון ערים, כפרים ובניינים (תיקון מס' 19) הקובע כי:

המבצע עבודה או בינוי הטעונים רשיון לפי הוראות החוק, ללא קבלת רשיון כאמור, או העושה שימוש בבנין שנבנה ללא רשיון כאמור, דינו - קנס או מאסר שנתיים, ובעבירה נמשכת - קנס נוסף או מאסר נוסף שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה התראה להפסקת עבודה לפי סעיף 38 לחוק לאותה עבודה, אותו בינוי או אותו שימוש, לפי הענין.

40. העותרת תציין כי בפסק הדין בבג"ץ 2368/18 עמותת ש.ע.ל ואחי נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואחי, נקבע כי אין לקבל יותר את הימנעותה של משיבה 5 מביצוע חקירות פליליות והגשת כתבי אישום כנגד עברייני בניה ביהודה ושומרון בשל המאמצים להקמת יחידה ייעודית לנושא, אלא עליה לנקוט בהליכים אלו באמצעות רשויות החקירה הקיימות.

החומרה היתירה שבהקמת המאחז

41. כפי שיפורט להלן, המקרה המובא בעתירה זו – חמור באופן מיוחד ובמידה המצדיקה התערבות שיפוטית אל נוכח מחדלי המשיבים, וזאת נוכח גודלו של המאחז ואופי בינוי מבני הקבע הכלולים בו, גזל אדמות המדינה, הסיכון הביטחוני שבעצם הקירבה למכשול קו התפר ובשלילת היכולת לממש את ייעודו התכנוני של המרחב כאשור תעשייה מאושר.

האיום על הביטחון ותחושת הביטחון האישי במרחב קו התפר

42. כפי שניתן לראות מהתמונות שצורפו לעיל, הפלישה לאדמות המדינה והבניה הבלתי חוקית נעשו מאות מטרים ספורים מתוואי גדר הביטחון של מכשול ההפרדה וגדר המערכת. אין ספק כי הפלישה והבינוי גורמים לפגיעה חמורה בביטחון תושבי היישובים הסמוכים ותחושת הביטחון של תושבי האזור.

43. דומה כי היום, שנתיים בלבד לאחר אירועי 7.10 – החשיבות שבקיומו של מכשול התפר מובנת לכל וכל פגיעה והשתלטות על השטח הפתוח המרחב היישובים והתפר – צריכות להיבחן בעין מחמירה.

44. בנוסף – ברור כי עצם מחדל הרשויות כלפי הפולשים ועברייני הבניה – פוגע באופן בתחושת הביטחון של תושבי היישובים אשר עומדים חסרי אונים אל מול תופעות אלו.

45. לאור האמור, ברור כי אירוע מסוג זה היה צריך להיות מטופל באופן נחוש ואפקטיבי תוך סילוק כל פלישה ובינוי בלתי חוקי.

גודל המאחז והיקף שטחי אדמות המדינה הכלולים בתחומו

46. כפי שפורט בפרק העובדתי, מדובר בהיקף השתלטות על שטח של עשרות דונם באמצעות המבנים אשר נבנו במאחז (השטח המבונה מתפרש על פני כ- 46 דונם), וכן מאות דונם סביב המאחז – כולם אדמות מדינה מוסדרות, הרשומות על שם המדינה בטאבו, כך שאין עוררין על הבעלות באדמות אלו.

47. ברור כי השתלטות בהיקף שכזה צריכה היתה לגרום לרשויות האכיפה מטעם המשיבים 1- 6 לפעול באופן נחוש לסילוק כל פלישה למרחב תוך נקיטת אמצעי אכיפה אפקטיביים, כנדרש בעתירה דנן.
48. עצם העובדה כי מאחז בסדר גודל שכזה מצליח להתקיים ולעמוד על תילו במשך תקופה ארוכה – מעידה על רשלנות המדינה בעניין זה.

אופי המבנים במאחז

49. כפי שעולה מהתמונות המצורפות לעתירה זו, המבנים במאחז אינם אוהלים זמניים או בינוי קל. מדובר במבני קבע לכל דבר, אשר עצם בנייתם מעידה על היחס המזלזל של הפולשים-עברייני הבניה כלפי הדין ורשויות אכיפת החוק במרחב.
50. העותרת סבורה כי בינוי מסוג זה היה צריך להיות מטופל ביד תקיפה עוד בתחילתו – ועל אחת כמה וכמה כאשר ניכר כי התפתחות המאחז אך מדרדרת את המצב ומביאה אותו למצבו החמור היום.

השטח – מוקצה למוא"ז שומרון וליישוב חניננית

51. כפי שפורט בחלק העובדתי, המאחז בנוי על גבי קרקע בשטח השיפוט של המוא"ז שומרון והמוקצה ליישוב חניננית.
52. העותרת סבורה כי נתונים אלו היו צריכים להביא את רשויות האכיפה לפעול בנחישות לפינוי הפלישה – כבר מתחילתה, וזאת בשל הפגיעה בזכויות של גורמים אלו.

הפגיעה בהתפתחות המרחב ומניעת השימוש בקרקע לייעודה

53. כפי שפורט לעיל, המקרקעין אליהם בוצעה הפלישה מיועדים להקמת אזור התעשייה שח"ק, כך שהמשך קיומו של המאחז מונע את מימוש הייעוד של הקרקע וחוסם את הדרך בפני הקמת אזור התעשייה בעתיד.
54. יש לציין כי האינטרס בקיומו של אזור התעשייה הוא אינטרס ציבורי ראשון במעלה, אשר אמור לשרת את ההתפתחות הכלכלית של כלל היישובים במרחב תוך שהוא אמור לספק מקומות עבודה והזדמנויות עסקיות רבות.
55. ויודגש – מדובר בתכנית אשר אושרה לפני למעלה משני עשורים – זמן רב טרם הקמת המאחז והרחבתו למצבו כפי שהוא היום. בהיבט זה ברור כי לו היו המשיבים עושים את מלאכתם נאמנה – המאחז לא היה מתפשט על שטח גדול כפי שהוא היום ולא היו נבנים בו מבני קבע – כפי שעולה מהתמונות שבראש עתירה זו.

שילוב כלל הגורמים – מעצים את חומרת האירוע

56. העותרת תוסיף ותטען כי שילוב כלל המאפיינים של הפלישה והבינוי הבלתי חוקי של המאחז, נשוא עתירה זו, הן בהיותו פוגע בביטחון, הן בהיותו עדות למחדל מתמשך של הרשויות, בהיקפו ואופיו של המאחז והן בהיותו מונע את התפתחות אזור התעשייה – כולם יחד מציגים תמונה חמורה במיוחד של אבדן משילות, ביטחון ושלטון החוק – המחייבים התערבות שיפוטית במקרה זה.

התנערות מוחלטת וחוסר סבירות קיצוני במחדלם של המשיבים

57. כידוע, עפ"י הפסיקה, קיימים שני מבחנים עיקריים לבחינת התערבות של בית המשפט במעשה או במחדל מנהלי: מבחן "ההתנערות המוחלטת" ומבחן "ההימנעות הבלתי סבירה":

"אכן, כדי שבית המשפט יתערב ברמת האכיפה של חוק זה או אחר, צריך שהרשויות המוסמכות יתנערו לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק, דבר שאינו קיים במקרה זה, או יימנעו ממילוי חובתן באופן בלתי סביר" (ההדגשות אינן במקור, ב.א.).

58. העותרת טען כי מן הנתונים העובדתיים עולה הצדקה להתערבות שיפוטית במחדלם של המשיבים, וזאת מן הטעם של "הימנעות בלתי סבירה" מטיפול בהפרת החוק, ולאור המאפיינים החמורים של הפלישה הבלתי חוקית ועמידתה בתנאים הדרושים לעמוד בראש סדרי העדיפויות לאכיפה על פי מסמך סדרי העדיפויות המוזכר לעיל.

59. מחדלם של המשיבים מלאכוף את החוק כלפי המאחז הבלתי חוקי וכלפי מבצעי העבירות, עולה כדי חוסר סבירות קיצוני בפעולתם של המשיבים, תוך פגיעה בשלטון החוק במדינת ישראל ובאמון הציבור ברשויות המדינה.

60. מהאמור לעיל עולה כי קיימת, במקרה דנן, עילת התערבות של בית המשפט במחדלם המינהלי של המשיבים.

פתיחה בחקירה פלילית

61. כאמור לעיל, החוק מטיל אחריות פלילית הן בגין עבירות של פלישה לאדמות המדינה והן בגין עבירות של בניה בלתי חוקית (ראו לעיל סעיפים 22 ו-24 לעתירה זו).

62. בנוסף לדרישה מהמשיבים לפעול בכלים המנהליים והשיפוטיים המצויים בידם, כנגד העבירות המפורטות בעתירה זו - העותרת מבקשת כי בית המשפט יחייב את המשיבים לנקוט גם בהליכים פליליים כנגד העבריינים.

63. **וידגש – העותרת סבורה כי המקרה המובא בעתירה זו – מחייב פתיחה בחקירה פלילית, והימנעות המשיבים מנקיטה בהליכים אלו היא מחדל הלוקה בחוסר סבירות קיצונית.**

64. העותרת תציין כי בפסק הדין בבג"ץ 2368/18 עמותת ש.ע.ל ואח' נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח', נקבע כי אין לקבל יותר את הימנעותה של משיבה 6 מביצוע חקירות

פלילות והגשת כתבי אישום כנגד עברייני בניה ביהודה ושומרון בשל המאמצים להקמת יחידה ייעודית לנושא, אלא עליה לנקוט בהליכים אלו באמצעות רשויות החקירה הקיימות.

טענות "שיקול הדעת המינהלי" של המשיבים וטענת "סדרי העדיפויות"

65. על מנת "להקדים תרופה למכה" – ומתוך ניסיונה של העותרת, המשיבים עשויים לטעון כי הם פועלים על פי "סדרי עדיפויות" ובכך המשיבים פוטרים עצמם מחובת האכיפה. ועל כן תטען העותרת כבר עתה כי מדובר בטיעון סרק ו"טענת בדים" – ואל לו לבית המשפט הנכבד ליתן ידו לכך.

66. העותרת תטען כי המשיבים מנצלים, פעם אחר פעם, את שיקול הדעת הרחב שבית המשפט הנכבד מעניק לרשויות האכיפה במילוי תפקידם. אולם, גם שיקול דעת רחב זה אינו מקנה לרשויות מרחב בלתי מוגבל למלא את חובתן:

"ההימנעות מלממש ולהגשים חוק קיים ומחייב, אינה מדיניות ואינה יכולה להיות מדיניות, מכל בחינה שהיא; היא רק גורמת לדמורליזציה ביחסי השלטון והאזרח, וגוררת אחריה פריקת עול של כל חוקי המדינה" (בג"צ 295 295/65 הלל אופנהימר, ו-7 אח' נ' שר הפנים והבריאות כ (1) 309).

היעדר מענה מטעם המשיבים

67. העותרת תשוב ותציין כי המשיבים עשו להם לנוהג שלא לענות עניינית ו/או בכלל לפניית העותרת, זאת בניגוד להוראותיו הברורות של הדין, וכי רק לאחר שהעותרת נאלצת להגיש את עתירותיה, נחפזים המשיבים לפעול בעניין ולהגיש לבית המשפט הנכבד את תגובתם העניינית בהתאם.

68. העותרת תטען כי ככל והמשיבים נקטו בפעולות אכיפה אך נמנעו מלציין זאת בפני העותרת (חרף פניותיה החוזרות ונשנות בעניין), הרי שיש בכך כדי להצביע על חוסר ניקיון כפיים – וגרימה מיותרת להליכים משפטיים.

69. לעניין זה, מן הראוי להביא את דבריו של כב' השופט שחם, מתוך פסק דין שניתן אך לאחרונה – ביום 19.3.2025, בעתירה שהוגשה על ידי העותרת כנגד רשויות האכיפה ביהודה ושומרון (עת"מ 61586-12-24 רגבים נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח') – ובהתייחס לכך שהמשיבים נמנעים, פעם אחר פעם, מלהשיב לפנייתיה של העותרת:

טרם סיום אציין, כי אין מחלוקת כי העותרת פנתה למשיבים בשורה של מועדים בשנים 2021 ואילך (בסך הכול שש פניות). לשיטת המשיבים ניתן מענה, כי הפנייה הועברה לטיפול הגורמים הרלוונטיים, וכי במידת הצורך יינקטו פעולות פיקוח ואכיפה בהתאם לנהלים, ומימוש האכיפה ייקבע בהתאם לסדר העדיפויות ובכפוף לשיקולים מבצעיים. ברם, לכל הפחות המענה האחרון, מיום 21.7.24 היה יכול וצריך לכלול פירוט של הפעולות שבוצעו, הכול כמתואר לעיל. אין בפניי הסבר היכול להניח את הדעת מדוע

מענה כזה לא נמסר, ומדוע הסתפקו המשיבים במענה גנרי כמתואר. מחדל זה מתחדד נוכח העדר מענה לפנייה נוספת של העותרת, מיום 18.9.24 אין להוציא מכלל אפשרות, כי מתן מענה מניח את הדעת במועד, היה עשוי לייתר עתירה זו.

מסירת פרטי העבריינים לידי העותרת

70. כאמור ברישא של עתירה זו, במסגרת פניותיה של העותרת למשיבים – דרשה העותרת לקבל את פרטי העבריינים, בוני המתחם הבלתי חוקי, מושא עתירה זו.
71. כפי שהמשיבים נוקטים במקרים דומים – גם במקרה זה המשיבים נמנעים מלמסור לעותרת את פרטי העבריינים ובכך מקשים, באופן בלתי הוגן או סביר, על ניהול ההליך השיפוטי.
72. ראוי לציין כי כבי' השופט שחם התייחס גם לסוגיה זו במסגרת פסק הדין בעת"מ 61586-12-24 הנ"ל, כדלקמן:

בהקשר אחרון זה יש יסוד לטענת העותרת בטענה כי פנתה למשיבים מספר פעמים בבקשה לקבלת פרטיהם של האחראים לפעולות הבנייה מושא העתירה. פניות אלה לא זכו למענה. לא ניתן טעם מדוע לא תתקבל בעניין זה החלטה, הכול על ידי הגורם המוסמך לכך אצל המשיבים, בהתאם לסמכותו ושיקול דעתו. עם זאת, שעה שלא התלבנו בפני השאלות הפרוצדורליות והמהותיות הנוגעות לעניין זה; ובשים לב לכך שבתגובה שהגישה העותרת, ובה מיקדה את הסעדים המבוקשים בעתירה, לא נזכר עניין זה (ראו סעיף 4 לתגובה מיום 17.3.25), לא מצאתי מקום לציווי אופרטיבי קונקרטי, לבד מהנחה כי החלטה בעניין תתקבל תוך זמן סביר.

73. נוכח האמור – בית המשפט מתבקש להורות למשיבים למסור לעותרת את פרטי העבריינים בוני המתחם הבלתי חוקי, וזאת על מנת לצרפם לעתירה ולאפשר ניהול מלא ויעיל של ההליך השיפוטי.

סיכום

לאור האמור לעיל בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא צו על תנאי, כמבוקש ברישא של עתירה זו, ולאחר קבלת תגובת המשיבים להפוך את הצו על תנאי למוחלט תוך חיוב המשיבים בהוצאות ושכ"ט.

עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר משה שמואלי, עובד העותרת.

בועז ארזי, עו"ד

ב"כ העותרים

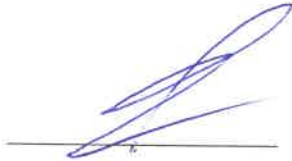
היום, יום שלישי, י"ט בכסליו תשפ"ו, 9.12.2025

תצהיר

אני הח"מ, **משה שמואלי ת.ז. 313123572** לאחר שהוזהרתי על ידי עורך דין כי עלי לומר את האמת וכי באם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

- א. הנני עושה תצהירי זה בתמיכה בעובדות הנטענות בעתירה המוגשת לבית המשפט העליון (בשבתו כבג"ץ) כנגד שר הביטחון ואח'.
- ב. אני עובד העותרת והעובדות הכלולות בעתירה הגיעו לידיעתי מתוקף תפקידי.
- ג. הנני מצהיר כי כל העובדות והטענות שמובאות בעתירה נכונות למיטב ידיעתי, הבנתי ואמונתי.

זה שמי, זו חתימתי וכל האמור לעיל אמת.

אימות חתימה

היום 7.12.2025 התייצב בפני - עו"ד בועז ארזי ממעלה מכמש 210 - מר משה שמואלי, המוכר לי באופן אישי, וחתם על תצהירו זה, לאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת, וכי באם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

עו"ד בועז ארזי

מ.ר. 31721

נספח	פירוט	עמוד
א'	הנתונים בדבר מעמד הקרקע, מתוך מערכת ה-GIS של המנהל האזרחי	
ב'	דף הפתיח של התכנית, יחד עם פירוט המקרקעין הכלולים בתכנית	
ג'	העתק פניית העותרת מיום 2.9.2025	
ד'	העתק קדם עתירה מיום 2.11.2025	
ה'	מסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית"	

נספח א'

הנתונים בדבר מעמד הקרקע, מתוך מערכת ה-
GIS של המנהל האזרחי

נספח א'

הנתונים בדבר מעמד הקרקע, מתוך מערכת ה-
GIS של המנהל האזרחי

נספח א'

נתונים מתוך מערכת המידע הגיאוגרפי (GIS) של המנהא"ז

אדמות הכפר אל-יאמון, גוש 30 חלקה 10

OBJECTID	מס' גוש	מס' חלקה	שם הכפר/עיר	פרצלציה	מס' מ"מ
67932	30	10	אל-יאמון		

אדמות הכפר אל-יאמון, גוש 30 חלקה 8

OBJECTID	מס' גוש	מס' חלקה	שם הכפר/עיר	פרצלציה	מס' מ"מ
38795	30	8	אל-יאמון		

חלקה 10 – אדמות מדינה

Value	Field Name
1225.192641	SHAPE_Length
78327.280273	SHAPE_Area
אדמות מדינה טאבו	אדמות מדינה
0	BOOK_LAND
24.2.2019, 2:00 לפנה"צ	CREATED_DA
2408	FID

חלקה 8 – אדמות מדינה

Value	Field Name
1863.813118	SHAPE_Length
206065.791992	SHAPE_Area
אדמות מדינה טאבו	אדמות מדינה
0	BOOK_LAND
24.2.2019, 2:00 לפנה"צ	CREATED_DA
2034	FID

המרחב – שטח שיפוט של המוא"ז שומרון

3	OBJECTID
שומרון	מועצה אזורית
324,271,387.17	Shape__Area
2,061,913.14	Shape__Length

המרחב – תחום היישוב חנינית

154	OBJECTID
5.11.2025, 2:00 לפנה"צ	תאריך חתימה
חנינית	שם היישוב
שומרון	שייכות
6,981,736.01	Shape__Area
47,908.09	Shape__Length

נספח ב'

דף הפתיח של התכנית, יחד עם פירוט
המקרקעין הכלולים בתכנית

נספח ב'

דף הפתיח של התכנית, יחד עם פירוט
המקרקעין הכלולים בתכנית

700081

מועצה אזורית שומרון
 אגף הנדסה
 התקבל
 29-08-2006
 הפניה

צו בדבר חוק תכנון ערים, כפרים ובניינים
 (יהודה ושומרון) מס' 418 תשל"ב 1972

מרחב תכנון מקומי שומרון
 הועדה המיוחדת לתכנון ובנייה שומרון

תכנית מס' 199/2
 ועדה המשנה לתכנון ובנייה
 בשיבתה מס' 12 מיום 3/7/06
 החליטה מס' 866/06
 חתום: *[Signature]*
 יו"ר ועדה המשנה לתכנון ובנייה שומרון
 מוסר הודעה

אזור יהודה ושומרון
 זועצת תכנון עליונה

מרחב תכנון מקומי שומרון

ליסיא אולפנת - 2/06
 אורי קרייז שליט ע"פ
 (השם) /שם התיאור לנזק 2.2.05

המנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון
 מועצת התכנון העליונה
 תלמידי לילה - 1992
 תכנית מס' 199/2
 ועדה המשנה לתכנון ערים, כפרים ובניינים
 (יהודה ושומרון) מס' 418 תשל"ב-1972
 מס' 866/06
 חתום: *[Signature]*
 יו"ר ועדה המשנה לתכנון ובנייה שומרון

תכנית מתאר מספר 199/2
 המהווה שינוי לתכנית מתאר אזורית 5

שחק, אזור תעשייה
 תעסוקה ושירותים

- בעל הקרקע : הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש ביהודה ושומרון
- היזם : הועדה המיוחדת לתכנון ולבניה שומרון
ההסתדרות הציונית העולמית - חטיבת ההתיישבות
- עורך התכנית : הרי ברנד, אדריכלים ומתכנני ערים (1994) בע"מ
בית קליפורניה, רח' יגאל אלון 120, תל אביב 67443
טל': 03-6960601 פקס: 03-6960431
- מגיש התכנית : ההסתדרות הציונית חטיבת ההתיישבות באמצעות משרד
התעשייה והמסחר ע"י חב' מקיף תשתית ופיתוח 1993 בע"מ
רח' בית עובד 8, ת"א טל. 03-5372251
- תאריך : 6 בפברואר, 2006

אזור יהודה ושומרון
מועצת התכנון עליונה

מרחב תכנון מקומי שומרון

תכנית מתאר מספר 199/2

המהווה שינוי לתכנית מתאר אזורית S-15

שחק, אזור תעשייה, תעסוקה ושירותים

לשנת תשס"ב

6,555.26 דונם	:	שטח התכנית
הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש ביהודה ושומרון	:	בעל הקרקע
הועדה המיוחדת לתכנון ולבניה שומרון ההסתדרות הציונית העולמית – חטיבת ההתיישבות	:	יזם התכנית
ההסתדרות הציונית החטיבה להתיישבות באמצעות משרד התעשייה והמסחר ע"י חב' מקיף תשתית ופיתוח 1993 בע"מ	:	מגיש התכנית
הרי ברנד, אדריכלים ומתכנני ערים (1994) בע"מ בית קליפורניה, רח' יגאל אלון 120, תל אביב 67443	:	עורך התכנית
6 בפברואר, 2006	:	תאריך

נספח ג'

פניית העותרת מיום 2.9.2025

נספח ג'

פניית העותרת מיום 2.9.2025

רגבים - המחלקה המשפטית

ט"א אלול התשפ"ה

2.9.2025

לכבוד:

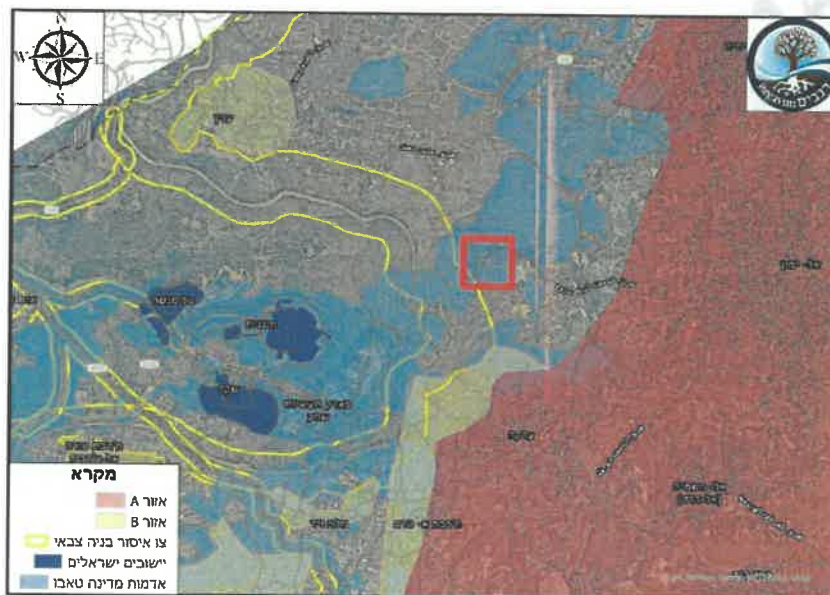
1. שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
3. מפקד פיקוד מרכז, האלוף אבי בלוט
4. סגן ראש המינהל האזרחי, מר הלל רוט
5. משטרת ישראל, מחוז ש"י

הנדון: התראה כנגד בניה בלתי חוקית

והשתלטות על אדמות מדינה (טאבו) - אזור התעשייה שח"ק

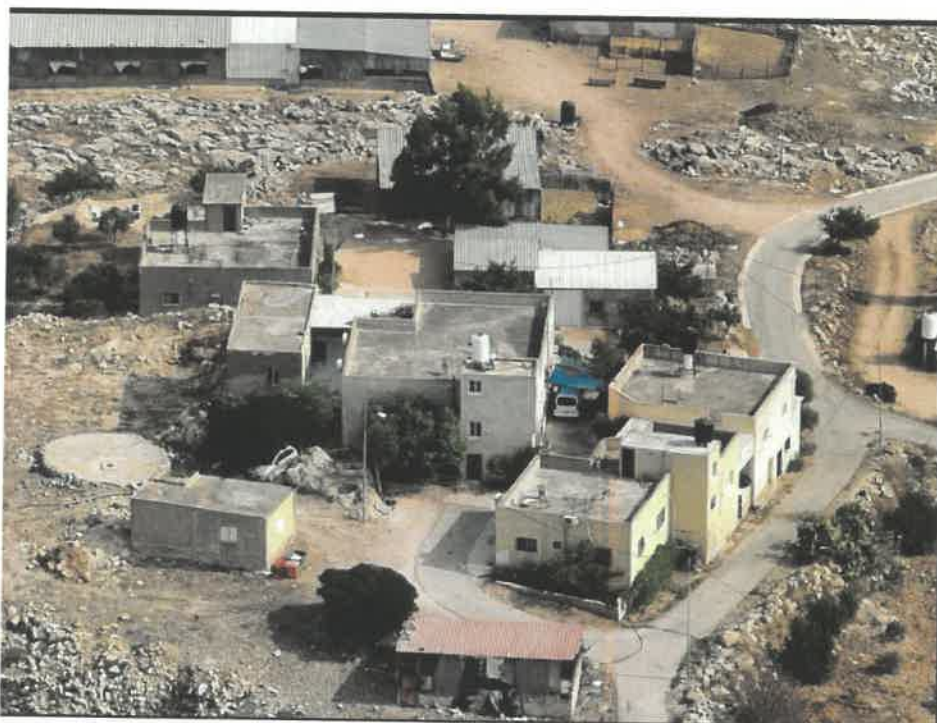
בשם מרשותי, תנועת רגבים והמוא"י שומרון, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט – 1958 (להלן: "חוק ההנמקות"), הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. באזור צפון השומרון, ממזרח ליישוב חנינית (נ.צ. כללי: 218719/710381) בשטח אדמות מדינה הרשומות בטאבו, הוקם במהלך השנים האחרונות מאחז בלתי חוקי על שטח של כ- 46 דונם - המתוכננים לאזור תעשייה המתוכנן במקום, תוך בניית מספר רב של מבנים ללא היתרים, פריצת דרכים ותשתיות ובניגוד לכל דין (להלן: "המבנים הבלתי חוקיים").
2. להלן תצי"א של המרחב וכן תמונות שצולמו במקום:

רגבים - המחלקה המשפטית

רגבים - המחלקה המשפטית

רגבים - המחלקה המשפטית

רגבים - המחלקה המשפטית

3. ויודגש, פניה זו איננה רק כלפי בניית המבנים במרחב אלא כנגד כלל העבודות, לרבות: עבודות פיתוח של תשתיות, דרכים, חשמל, מים וביוב, הקמת מבנים ציבוריים מבני תעשייה ומבני מגורים – שכן לפנינו מאחז מאורגן אשר נבנה במהלך השנים האחרונות על גבי שטח גדול מאד של עשרות דונם.
4. כפי שעולה מהתצ"א מדובר על השתלטות חצופה על אדמות מדינה הרשומות בטאבו, הנעשית באין מפריע ותוך גזל אדמות הציבור ותוך ניצול מדיניות אי-האכיפה הנוהגת על ידכם במרחב.
5. מעבר לכך, הכפר המתואר לעיל הוקם במרחק של כ- 300 מטר בלבד ממרחב קו התפר כך שברור שהמשך קיומו של המאחז העברייני – גם מהווה סיכון ביטחוני. כפי שנוכר לעיל, המרחב בו הוקם המאחז מתוכנן לשמש כאזור תעשייה, וההשתלטות הבלתי חוקית, יחד עם ההימעות הבלתי סבירה מצידיכם לפנינו המאחז – גורמים נזק רב להתיישבות במקום.
6. כיוון שמדובר בבנייה בלתי חוקית על אדמות מדינה, הרי שעל רשויות האכיפה להעמיד בראש סדר העדיפויות את אכיפה החוק במקרה דידן בהתאם סעיף 3.א.8. למסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית".
7. אשר על כן הנכם נדרשים להשתמש בסמכותכם בהתאם להוראות חוק תכנון ערים כפרים ובנינים, חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 (להלן: "חוק התכנון והבניה הירדני") וכן על פי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה, מס' 14 לשנת 1961 (להלן: "חוק השמירה") בהתאם לצו מס' 59 בדבר רכוש ממשלתי (להלן: "הצו בדבר רכוש ממשלתי"), לנקוט בהליכי פיקוח ואכיפה ולהורות בדחיפות על הריסת המבנים הבלתי חוקיים, פינוי כל הבינוי הבלתי חוקי והשבת המצב בשטח לקדמותו.
8. כמו כן נבקשכם לפתוח בחקירה פלילית נגד מבצעי העבודות הבלתי חוקיות ולהעביר לידינו באופן מידי פירוט בדבר הליכי אכיפה ככל ואלו ננקטו על ידיכם, את פרטי ההליכים המשפטיים התלויים ועומדים בנוגע למבנים הבלתי חוקיים ו/או כל הליך אחר, וכן את פרטי העבריינים - באם הם מצויים בידיכם.
9. לנוכח לוח הזמנים הקצוב בחוק ההנמקות, אבקש את תגובתכם בתוך 45 ימים בטרם תאלץ מרשתי לפנות להליכים משפטיים.

בכבוד רב ובברכה

בועז ארזי, עו"ד

העתק: מר יוסי דגן, יו"ר המועצה האזורית שומרון

נספח ד'

קדם עתירה מיום 2.11.2025

נספח ד'

קדם עתירה מיום 2.11.2025

רגבים - המחלקה המשפטית

י"ד במר-חשוון תשפ"ו

5.11.2025

לכבוד:

1. שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
3. מפקד פיקוד מרכז, האלוף אבי בלוט
4. סגן ראש המינהל האזרחי, מר הלל רוט
5. משטרת ישראל, מחוז ש"י

הנדון: התראה כנגד בניה בלתי חוקית

השתלטות על אדמות מדינה באזור התעשייה שח"ק – קדם עתירה

שלנו: מיום 2.9.2025

בשם מרשותי, תנועת רגבים והמוא"ז שומרון, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט – 1958 (להלן: "חוק ההנמקות"), הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. פנייתנו מיום 2.9.2025 – לא נענתה למרות המועדים הקבועים בחוק ההנמקות.
2. ככל שלא תתקבל תשובה מפורטת המניחה את הדעת בתוך 14 יום – תשקול מרשתי פניה לבית המשפט.
3. למען הסדר הטוב, מצ"ב פנייתנו מיום 2.9.2025.
4. לתגובתכם המיידית אודה.

בכבוד רב ובברכה

בועז ארזי, עו"ד

נספח ה'

מסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית"

נספח ה'

מסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית"

לישראל איו"ש הציבור כללי EVEN465-01-1854 תשפ"א 2020	הגנה אזרחי חשון אוקטובר	צבא מנהל פניות תיק: סימוכין: ד' 22
---	--------------------------------------	--

לכבוד,
עו"ד בועז ארזי

באמצעות דוא"ל/פקס : regavim2014@gmail.com

הנדון: "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית"

שלך : מיום 03/03/2020

1. הרינו מתכבדים לאשר קבלת פנייתך אשר בסימוכין.
2. בפתח הדברים, נציין כי הוראותיו של חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") אינן חלות על רשויות באזור יהודה והשומרון (ר' בג"ץ 6870/14 רגבים נ' ראש המנהל האזרחי). עם זאת, וכפי שהוצהר על ידי המדינה בהליכים, אין באמור כדי לגרוע מתחולת המשפט המנהלי הישראלי על פעולתן של רשויות האזור, לרבות עקרונות חופש המידע במובנם הרחב. תשובה זו מנוסחת ברוח הוראות חוק חופש המידע. אין בכך כדי ללמד על תחולת בחוק על הבקשה. להלן התייחסות מנהא"ז איו"ש:
3. בהתאם לבקשתך, להלן פירוט סדרי העדיפויות לאכיפה (בסדר יורד) בחלוקה למגזרים, כפי שאושר ע"י הדרג המדיני:

א. סדרי העדיפויות לאכיפה במגזר הפלסטיני:

1. החלטות שיפוטיות והתחייבויות המדינה לבג"ץ.
2. מרחב עוטף ירושלים (E1) ודרום הר חברון.
3. שטחי אש.
4. בקעת הירדן.
5. מגבלות בנייה מכשול התפר.
6. עורקי חיים מרכזיים.
7. אדמות מדינה.
8. יתר המבנים.

מזר פניות הציבור מנהל אזרחי איו"ש - טל: 074-7642929 / 4943*
פקס: 02-6599133, דוא"ל: mnz@mgar.co.il

ב. סדרי העדיפויות לאכיפה במגזר הישראלי:

1. החלטות שיפוטיות והתחייבויות המדינה לבג"ץ.
 2. מבנים שהוקמו על קרקע פרטית לאחר מועד מכתבו של שהב"ט אל היועמ"ש לממשלה מיום 5 לדצמבר 2013.
 3. מקבצי בניה בלתי חוקיים חדשים.
 4. מבנים אשר מהווים סכנה לביטחון האזור ו/או לשלום הציבור ו/או לסדר הציבורי ו/או צווי הריסה למבנים המשמשים אכסניה לפעילות שגורמת לסכנה כאמור.
 5. בנייה בשלבים התחלתיים.
 6. מבנים שהוקמו על קרקע פרטית לפני מועד מכתבו של שהב"ט אל היועמ"ש לממשלה מיום 5 לדצמבר 2013.
 7. מבנים שהוקמו על אדמות מדינה מחוץ לתכנית מתאר מפורטות בתוקף.
 8. יתר המבנים.
4. בהתייחס לשאלתכם השנייה, נשיב כי אין בידי רשויות האזור נוהל בנושא. סדרי העדיפויות לאכיפה נקבעו בתיאום בין הגורמים המקצועיים הרלוונטיים ובאישור הדרג המדיני כאמור, והוצהרו לאורך השנים בפני ערכאות שיפוטיות שונות.

בברכה,

יואב ברנס, סגן
קפ"צ וממונה חופש מידע
לשכת ראש המנהל האזרחי